

מישטרה

אלמנה במלכודת

אלמנתו של יפת נגר שנירצח בכלא שאטה - בין פטיש העולם התחתון ופדן המישטרה

הנקישות החזקות על דלת הבית שבמרכז פתח-תיקוה העירו את יגאל נגר שחור-העיניים, בן השש. השעה היתה שתיים אחרי חצות. "אמא, הם באים להי' רוג אותך!" צעק הילד בבהלה. ברנצו במהירות אל החדר הסמוך. אמו, שוש נגר, כבר הקיצה משנתה. מיהרה להת' לבש ולשלוף מאחת המגירות את אקדה הברטה הקטן שלה. לפתע נפרצה הדלת. שלושה צעירים פרכו אל הדירה, לבושים אורחית מלווים בשני כלבים ואקדחים בידיהם. אך כש' ראו את האקדה בידיה של שוש, מיהרו לתפוס מחסה וצעקו: "נהרוג אותך! אנחנו שוטרים!" שוש נגר לא האמינה להם. היתה לה סיבה טובה לכך. חצי שנה קודם-לכן התפרעו אסירים בכלא שאטה. הסתערו על התא בו היה בעלה, יפת נגר. כלוא בעוון החזקת רכוש גנוב. במפתח שהיה בידם פתחו את דלת התא, גירשו ממנו שלושה אסירים והקיפו את הרביעי, יפת ("רפי") נגר בן ה-30. שנדחק לאחת מפיונות התא. מבטו היה נסחף והוא ניסה לצעוק, אך אז פגש בראשו מוט-הברזל, והסכין המאולתר פיי' לח את חזהו. שעות אחדות לאחר-מכן נואשו הרופאים בבית-החולים הממשלתי בעפולה מכל תיקוהו לחייו של יפת. הוא נפטר מפצעיו. יפת נגר, בעל דיסקוטקים בפתח-תיקוה העיר בשעתו כנגד אנשי כנופיות גיבעת-שמואל, שנאשמו ונכלאו בעוון ניסיונות לגבות דמי-חסות מבעלי-עסקים בפתח-תיקוה. בחום מישפטם הבטיחו: "יפת

צה להופיע על דוכן העדים, ולהפליל את רוצח בעלה. אולם הדבר אינו כה פשוט.

"כבר ימים אחדים אחרי הרצח." נזכרת שוש, "התחילו להגיע אלי כל מיני ידי-עות והודעות אנונימיות בטלפון. אנחנו נרצה גם את יפת הקטן אם את לא תיעלמי! הודיעו לי האלמונים. היו גם איומים ברצח עלי.

"פניתי למישטרה, ואז התחילו הצרות מהצד שלהם. הם אישרו לי רישיון לאחי זקת אקדה ברטה. בהמלצת המישטרה עברתי דירה, מבלי להודיע לאיש את כתובתי החדשה. אבל ההודעות המיס' תוריות המשיכו להגיע גם לכתובת החד' שה. אני פחדתי עד-מוות. בסוף הודעתי למישטרה שאני לא מוכנה להעיד או להופיע במישפט של הרוצחים.

"ואז התחיל הלחץ של המישטרה. אנחנו נדאג לכך שלא תחיי בשקט! אמר לי קצין במישטרת פתח-תיקוה. תראי ש' אנחנו יכולים להיות יותר גרועים מהרוצ' חים הכי נוראיים! אמר לי מפקד המיש' טרה, רבי-פקד בני טורה.

וכך, במקביל להטרדות אלמוניות החלה המישטרה מבצעת פשיטות על דירתה החדשה של שוש. "ותמיד בשעות לילה מאוחרות, אחרי חצות," היא מספ' רת. "יש להם, לשוטרים, צווים. מחפשים סמים, רכוש גנוב. כל מיני תירוצים. הם מגיעים לבית, מתיישבים בסלון אפילו אם זה בשתיים בלילה והילדים בוכים מפחד, ומתחילים לדבר על הרצח בכלא. שואלים למה אני לא רוצה להעיד, ומספ' רים איך הם יגרמו לי סבל נוראי."

הפחד שבר את שוש סופית לפני כח' דש וחצי. את ילדיה הקטנים הפקידה בידי בני-מישפחתו של יפת, שאיתם היא שר' מרת על קשרים הדוקים. היא עצמה יצאה לצרפת, לברר אפשרות להשתקע שם בין בני-מישפחתה. "כשחזרתי לארץ, החרימו לי את הדרכון," היא מספרת במרירות. "כל אדם נורמלי יבין שאני לא יכולה להיות בארץ הזאת. תחת איומים מתמי' דים. תחת לחץ של כן להעיד ולא להעיד.

אליפים נהרו בשבת האחרונה לאילת -

עגל הוויסקי

ממרומי הצוק הנישא מעל לכפרו שבחוף ים-סוף משקיף רפי נלטון (במיגבעת ובמישקפיים שחורים) על ההמונים שנקבצו למרגלות עגל הזהב הניצב שם, כשהוא חוגג בעזרת בקבוק-וויסקי את פתיחת קי"המים החדש לכפרו. את שיא הטכס היווה זרם המים שפרץ מביטנו של עגל הזהב.

תרועה למנצח

רפי נלטון נישא על כתפיים לקול תשואות קהל החוגגים, שרבים מהם שילמו אלפי לירות כדי להגיע ולהשתתף במשמחון. ברקע: אחת מסוכות-הקש המשופצות של הכפר האפריקאי שלו.

חוקן של י"ן

שבערות משקה ליי

בראשית ברא את השמיים ואת ה' ארץ / את המידבר ואת החול / והארץ היתה מה שקוראים - / ברדק אחד גדול. / בראשית ברא את השממה בבתי-אחת / את ים-סוף, את הנמל, את הדגים ואת אילת. / בראשית ברא את העולם הזה בנחת / את הקלאמרי והשרימפס את הסטייק והפיתה בצלחת.

בראשית ברא את הדולר, את השטרלינג ואת הלירה / את "יוחנן המהולד", את הוויסקי ואת הבירה. / בראשית ברא אדם, וחתיכות תודה לאל. / בראשית ברא סוף-סוף, גם את נלטון רפאל.

ויאמר רפאל: יהי כפר! / ויאמרו לו מלמעלה: מה אתה נמהר? / סע קודם כל לראות את העולם / מה בנינו פה ושם. / ויקח רפאל את עינו, כובעו וקנו / לראות מה ברא אל קונו. / וינדוד לסבריה, אמריקה, אקפולקה, איפה לא? / וימצא ברעיונות רבים את תרמילו, ובכל מקום פגש אשה, אכל מן התפוח / אכל המון תפוחים, עד שהגיע זמן לנחו. / וישב איתו, שבע נסיון' חיים ומלומד / ויאמר: נבונה ג'עלר, שיעמוד לעד.

והבנאים בנו, מיבנים חדשים - מסכי כות, מקש, עצים וקרשים, / ומול מלונות הפאר שניבנו בסביבה / קם הכפר של רפי נלטון - מישכן האהבה. / אל סכי כות הקש, והחצץ לחוף ים-סוף / בא לו דור חדש, שבדימה כולו שטוף, / ובכסות עלתה הבירה התוססת / ושיירה של וויסקי לגרונות וכנסת. / ג'יעדן אמיתי של מו' סיקה סוערת / ואש הריקודים בושרת. אך מה שווים הריקודים הוויסקי והיין /

שוש נגר ובנה עם תמונת בעדה הנרצח איומים אנונימיים בטלפון.

יפת הוריש לי רכוש גדול. בשווי של יותר ממיליון לירות, מועדונים ובתי-קפה בפתח-תיקוה, יריבים הציחו לפני שבועות אחדים את קפה היכל של אחיו של יפת. נפתלי, המישטרת פורצת לביתו כל יור' מיים, כאילו שאני מחזיקה רכוש גנוב או מפיצה סמים. אני לא צריכה, יש לי כסף מספיק לכל החיים."

בימים הקרובים עומדת שוש, באמצעות עורכי-הדין דרור מקרין ושלמה תוסייה כהן, להגיש תביעה נגד הממשלה ונציגי בות שירות בתי-הסוהר על סך המישה מיליון לירות, על שלטנותה לא דאגו לשמור על חייו של יפת בכלא. "נגד הפרשעים האלימים שמאיימים עלי אינני יכולה לעשות כלום," אומרת שוש, "אבל אם המצב עם המישטרה ימשך ככה, אני פשוט אתמוטט, אירה בשוטרים ואתאבד. אני רק רוצה לברוח מכאן, מהמעגל הסגור הזה של שוטרים וגנבים."

נגר, שבגללו נכנסו לכלא, ימות!" "מאז שיפת נרצח אין לי מנוחה," אר' מרת האלמנה, שוש נגר (25), ששינתה בינתיים את שמה הפרטי לבת-אל. "מייד אחרי הרצח ולפני שנפתח המישפט הגר' דול, שבו מנסים להאשים את 16 ראשי בתי-הדין של העולם התחתון בכלא שאטה בקשירת קשר לרצח בעלי, ביקשו ממני שאעיד נגד יעקב אלפרין, הנאשם מיספר 1 ברצח. "ברור לי לשם מה הם רוצים את עדותי," אומרת שוש, שלפני הודשים אחדים, 18 ימים אחרי רצח בעלה ילדה את בנו, שנקרא יפת בני-יפת נגר. "יעקב אלפרין הוא זה שהבטיח, אחרי שבעלי העיד, לרצוח אותה ביום מן הימים. עוד כשהוא ישב בכלא ובעלי היה בחוץ, ניסה לשלוח אליו רוצחים. בכלא היה זה הוא שנתן את ההוראה להרוג." לכאורה נדמה ששוש צריכה להיות מרוי-